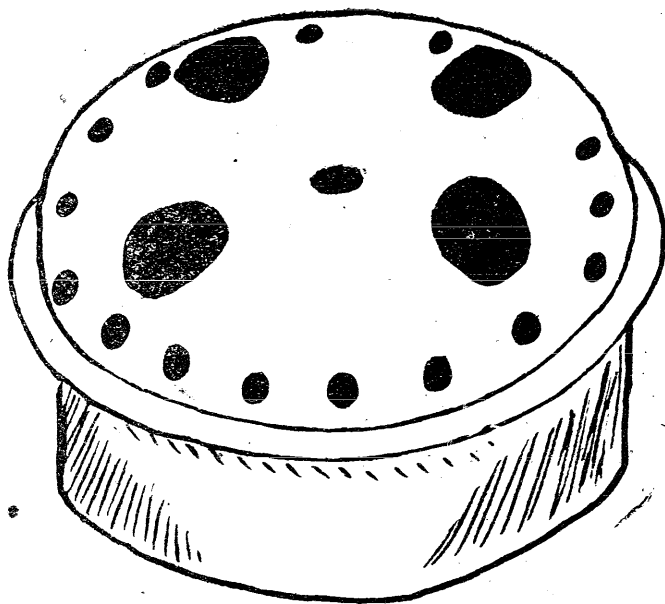

EEN FLAMBATEUR.

De laatste maal, dat ik tijdens de groote griep-epidemie ruim veertien dagen collega MOLEMA te Meerssen (Zuid-Limburg) vervangen heb, mocht ik het hierboven genoemde toestel leeren kennen. Zijn apotheek met een geroutineerde assistente was in de puntjes, maar vooral de spreekkamer met instrumentenkast was zoodanig in orde, dat ik mij soms verbeelde te arbeiden in de operatiekamer van LAMÉRIS of KOUWER.

Tot het instrumentarium in de verlostasch behoorde een instrument, „de flambateur” genoemd, dat ik nog nimmer bij al mijn waarnemingen had aangetroffen. Het is vervaardigd uit rood koper met vier openingen boven, die den pink toelaten, vijftien kleine openingen aan den rand en één dergelijke kleine opening tusschen de vier grootere. Het toestel dient voor het flambeeren van forceps, korentang, naaldvoerder, naalden, scharen en nog andere instrumenten, die men bij de verlossing noodig kan hebben. Spiritus wordt in den flambateur gegoten, aangestoken en het ontsmettings-toestel is in orde; een vel ontvette watten wordt op tafel uitgespreid, hierop na het flambeeren de instrumenten gelegd en overdekt met een zelfde laag watten. Het toestel kan verder nog dienstig zijn om snel warm water te maken voor het wasschen der handen. Voorzichtigheidshalve is het gewenscht om den flambateur in een waschkom te plaatsen. Het toestel is 7.5 cM. in middellijn en 5 cM. hoog; het heeft nevenstaanden

vorm; de bovenrand is met indeuking. Het is vervaardigd op aanwijzing van genoemden collega in het atelier voor koperwerken van CHR. LENSSEN-BOVENS te Meerssen (Zuid-Limburg), alwaar het voor de som van f 5.20 franco thuis verkrijgbaar is. Vooral in den tegenwoordigen tijd met zijn grooten kolennoed raad ik ieder collega aan, den flambateur aan te schaffen.

Ginneken, 29 December 1918.

Dr. I. C. IDENBURG,
rustend arts.

BRIEFWISSELING.

HET NATUURKUNDIG PRACTICUM VOOR STUDENTEN IN DE GENEESKUNDE.

Van verschillende zijde vestigt men mijn aandacht er op, dat aan de rijksuniversiteiten wel degelijk een practicum in natuurkunde voor studenten in de geneeskunde gegeven wordt. De toestand, zooals die in Amsterdam helaas nog bestaat, is dus gelukkig uitzondering bij ons te lande. Moge ook deze uitzondering spoedig verdwijnen!

Over Groningen licht prof. HAGA mij uitvoerig in. Tot vóór 2 jaren hadden de